

תֵא חִזֵי, מַאֲן דְמִקְבָּא לְשֵׁמָא קָדִישָׁא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, דְאָפִילוֹ לֹא יָזִכִּי לְגָדוֹלָה, וְלֹא אֶתְחִזֵי לָהּ, (ס"א
הַרְיִית לָהּ) רֹוחַ לָהּ וְנִטְילַל לָהּ. וְדֹא יָרִית לָהּ וְעַיִל לָהּ. פְנַחַס
לֹא אֶתְחִזֵי לִיהְ בְּהָוָא זָמָנָא, וּבְגִין דְקַבָּא לְשֵׁמָא
דְמָאִירָה, רֹוחַ לְכָלָא, וְסַלִיק לְכָלָא, וְאֶתְתָקָן בֵּיהְ כָּלָא
וּזְכָה לְאַשְׁתְמָשָׁא בְכָהוֹנָה עַלְאָה. מַהְהִיא שְׁעַתָּא, פְנַחַס
בֵן אַלְעֹזֶר בֵן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, דְאַשְׁלִים לְתְרִין דְרָגִין, בְגִין
דְקַבָּא לְשֵׁמָא דְמָאִירָה, דְאֶתְתָקָן מַה דְאֶתְעָקָם.

רַבֵּי יְהוֹדָה פָתָח וָאָמַר, (תְהִלִים פו) שְׁמַרָה נְפָשֵׁי כִי חָסִיד
אָנִי הַוְשָׁע עֲבָדָךְ וְגֹו. סֹופִיה דְקָרָא אִית
לְאַסְתְּפָלָא, וּלְבַתָּר קָרָא כָלָא, סֹופִיה דְקָרָא בְתִיב,
הַבּוֹטָח אֵלֶיךָ, הַבּוֹטָח בְךָ מִבְעֵי לִיהְ, מַאי הַבּוֹטָח אֵלֶיךָ.
אֵלָא כְבִיכָול דָוד מִבְטָח לִיהְ, דְלֹא יַעֲבֹר לִיהְ פְלָגוֹת
לִילִיא בְשִׁנְתָא, כִמָה דְכִתְבָב, (תְהִלִים קיט) חַצּוֹת לִילָה אֲקוּם
לְהֻודוֹת לְךָ. קַמְתִי מִבְעֵי לִיהְ. אֵלָא, אֲקוּם, וְאֶתְקָשֶׁר בְךָ
לְעַלְמִין.

שְׁמַרָה נְפָשֵׁי, שְׁמוֹר מִבְעֵי לִיהְ. וְהָא תְגִינֵנוּ דְלִית אַת
בְאָרוּרִיתָא דְלֹא אִית בָהּ רְזִין עַלְאַיִן וַיְקִירִין.
שְׁמַרָה. לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא קָאָמַר, שְׁמַרָה לְהָוָא
חוֹלְקָא, דְאֶתְאָחָד בֵּיהְ נְפָשָׁה. דִבֶד נְפָשָׁא נְפָקָאת מַהָאֵ
עַלְמָא, אֶתְתִיא לְמִירָת עַלְמָא (דְאָחָתִי). אֵי זָכִי, כִמָה חִילִין

על אין נפקין לקבללה, ולנטרא לה, ולאעלא לה
במדורה דדוכתהא, והאי ה' בטיל לה, לאתאחדא עמה
בריש ירח ושבתי.

ואי לא זכי, כמה גרדיגי טהירין אודמנן לקבללה, ורחו
לה לבר. ווי לההי נפשא, דמתגלגלא בריקניא,
פאנא בקופיטה. הדא הוא דכתיב, (שמואל א כה) ויאת
נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלו. ודוד בעי בעותיה
קמי קודשא בריך הוא ואמר, שמרה נפשי, שלא ידחו
לה לבר. וכד מטי (ס"א לקבלה, יפתחוון לה) מקבלה, יפתחוון לה
פתחין, ותקבל לה קמד. כי חסיד אני, וכי חסיד אקרי.
אמר רבי יהודה, אין. דכתיב, (ישעיה נה) חסדי דוד
האמנים. בגין כה שמרה נפשי, שלא תשובוק לה למחך
לבר.

רבי יצחק אמר, כל בר נש דאית לייה חולקא בצדיק,
ירית להאי ארץ, כמה דכתיב, (ישעיה ס) ועמאן כלם
צדיקים וגוי. והאי הצדיק חסיד אקרי. אמר דוד בתר
דביהי אחר אחידנא, חסיד אני, בגין כה שמרה נפשי,
לאתקשרא בה.

רבי חייא פתח, (תהלים פא) עדותbihוספ שמו וגוי. הא
אומוה, דאוליף שביעין פתקין, ולשון הקדש
יתיר. הדא הוא דכתיב, (תהלים פא) שפת לא ידעת אשמע.

אבל מאי עדות. תא חוו, בשעתא דאתתיה דפוטיפר
התות אחידא ביה לה היא מלֵה, הוּה יוֹסֵף עביד גְּרָמִיה
כמאן דלא ידע לישנא דילֵה, וכן בכל יומא עד ההיא
שעתא בתירiyתא, הכתיב (בראשית לט) ותתפשהו בבדו.
מאי ותתפשהו. אלא בגין דעביד גְּרָמִיה כמאן דלא ידע
ליישנא. ורוח הקדש צוחה לקבלה, (משל ז) לשمرך מאשה
זרה מנכירה אמרה החליך. Mai קא משמע לנו. אלא
כל מאן דנטיר גְּרָמִיה מהאי, אתקשור בה בשכינתא,
ואחד בההוא עדות. ומאי הוא. ה' דאותוסף בה. הכתיב,
עדות ביהוֹסֵף שמו. אוף הכא י' אתוסף בפניהם, על דקני
בהאי.

רבי יִסָּא פֶתַח, (תהלים קל) על נחרות בבל שם ישבנו גם
בכינו בזכרנו את ציון. את ירושלים מבעי ליה,
כמה הכתיב, (תהלים קלז) אם אשכח ירושלים תשכח ימני,
mai בזכרנו את ציון. לבר בש דהוה ליה היכלא יקירה,
יה ושפירא, אותו לסטין ואוקидו ליה. צערא דמאן
הוא, לאו דמאיריה דהיכלא. אוף הכא שכינתא בגלוותא
שריא, צערא דמאן הוא, לאו דצדיק. ואזלא הא כמה
דאוקמוה, הכתיב (ישעיה נז) הצדיק אבד, אבד ממש. אוף
הכא בזכרנו את ציון, בזכרנו הוא צערא דיליה על
זועגָהא, צערא דיליה הוא.

אמר רבי ייסא, מאן דאוקיר שמא דמאריה בהאי, ונטיר האי, זכה דיוקיר ליה מאריה על פלא. מгалן. **מיוסף.** דכתיב, (בראשית מא) וירכב אותו במרכבת המשגה אשר לו, וכתיב נתן אותו על כל הארץ מצרים (דף ר"ד ע"א) ולא עוד, אלא כד עברו ישראל ית ימָא, אֲרוֹנָא דיוסף עאל בגו בקדמיתה, ולא הו מיא קיימין על קיומיה קמיה, הדא הוא דכתיב, (חלהים קיד) הִם ראה ונמוס. מאו יינוס. אלא ראה הוא דכתיב ביה (בראשית לט) וינס ויצא החוצה.

תא חזי, זכי ליקרא בחינוי זכי ליקרא במיתתיה. בחיו אמא. בגין ההוא זמן דלא בעא לאתדקא בה, דכתיב, (בראשית לט) וימאן ויאמר אל אישת אדני. וכתיב ולא שמע אליה לשכוב אצל להיות עמה. בגין זה זכה בהאי עלמא. פיוון דכתיב ותתפשהו בבגדו, וכתיב וינס ויצא החוצה, זכי לבתר דעתך לגו פרוכתא עלאה, והכי אתחזי ליה, דיקיה נטלה בהאי עלמא, ודידיה נטל בעלמא אחרא.

פנחים זכי בהאי עלמא, זוכה בעלמא דאתי, זוכה לקיימא יתר מפל אינון דגפקו מצרים, זוכה לבהנא עלאה, הו וא כל בני אבותיה. וא תימא שלא (נ"א דהא) זכה לבהנא עד לא עבד עובדא דא. אין (ס"א לא).

דָהָא אִינְוֹן דָאָמֵרִי (כלא) **דָזְכָה קָדָם.** לְאוּ הַכִּי אֶלָּא בְּמַאי אָזְקִימְנָא תְּחַת אֲשֶׁר קָבָא לְאֱלֹהִים, דְמִשְׁמָעַ דְבָגִין עֲזָבְדָא דָא רָוּחַ בְּהִוְנְתָא, מַה דָּלָא הוּה קָדָם.

תָא חָזִי, כֹּל כְּהַזְנוּ דְקָטִיל נְפָשָׁה, פְּסִיל לֵיה בְּהִוְנְתָה לְעַלְמָין. **דָהָא וְדָא** פְּסִיל הַהְוָא דְרָגָא דִילִיה לְגַבְיהָ. וּפְנַחַס מִן דִינָא פְּסִיל לְכַהְנָא הוּה, וּבָגִין דְקָפָא לֵיה לְקוּדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, אַצְטְרִיךְ לִיחְסָא לֵיה בְּהִוְנְתָה עַלְמָין, לֵיה, וּלְבָנָיו אַבְתָרִיה, לְדָרִי דָרִין. אמר רבי יצחק, **תָא חָזִי,** רְשִׁים הַוָּא פְנַחַס לְעַילָא, וּרְשִׁים הַוָּא לְתַתָּא, עד לא יַפְיק לְעַלְמָא דָהָא עִם אִינְוֹן דְגַפְקָנוּ מִמְצָרִים אַתְמָנִי.

רְבִי אֶלְעָזָר וְרְבִי יוֹסֵי וְרְבִי חַיִיא, הוּוּ אֶזְלִי בְמִדְבָּרָא, אמר רבי יוסי, **הָא דְכַתִּיב בְּפְנַחַס הַגְּנִי** נוֹתֵן לוֹ אֶת בריתני שלום. שלום מַמְלָאָךְ הַמְּמוֹת, דָלָא שְׁלִיט בֵּית לְעַלְמָין, וְלֹא אַתְדַּן בְּדִינָיו. וְאֵי תִימָא דָלָא מִית. וְדָא לֹא מִית כְשָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא, וְאוֹרִיךְ יוֹמִין עַל כָּל בְּנֵי דָרָא, בְגִין דְבָהָא בְרִית עַלְאהָ אַחִיד, וּכְדָ אַסְתָּלָק מַעַלְמָא, בְתִיאוּבָתָא עַלְאהָ וּבְדִבְרִיקָתָה שְׁפִירָא אַסְתָּלָק מְשָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא.

רְבִי אֶלְעָזָר פָתָח וָאָמַר, (זבריה ג') וַיַּרְאַנִי אֶת יְהוָשָׁע הַפְּהָנָן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וָגו'. **תָא חָזִי,** וְוִי

לֹא יִפּוֹן בְּנֵי נְשָׁא, דְלֹא מִסְתַּכְלָא בִּיקְרָא דְמִאִירִיהָן, וְכֹל
יוֹמָא וַיּוֹמָא כְּרוֹזָא קָאָרִי עֲלֵיהֶה, וְלֹא מִשְׁגִּיחַיְן. אַתָּא בָּר
נְשָׁא לְאִסְתַּכְלָא בְּפֻקְדִּי אָוּרִיתָא, כַּמָּה סְפִיגּוֹרִין קִיִּימִין
לְאִדְכְּרָא עֲלֵיהֶה לְטַב. אַתָּא בָּר נְשָׁא וְאַעֲבָר עַל פֻקְדִּי
אָוּרִיתָא, אִיבּוֹן עַוְבְּדִין קְטִיגּוֹרִין עֲלֵיהֶה לְבִישׁ, קְמִי
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. יְהוֹשֻׁעַ כָּהֵן גָּדוֹל הָהּוּה, וְאוֹקְמוֹתָה, מָה
כְּתִיב בְּיַהְהָה. וְהַשְּׂטָן עוֹמֵד עַל יְמִינָו לְשָׁטָנוֹ. וְמָה בְּהָאִ
כָּךְ, בְּשָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא דְלֹא מִסְתַּכְלִי בִּיקְרָא דְמִאִירִיהָן,
עַל אַחַת כַּמָּה וּכַמָּה.

חַמְיִי מָה כְּתִיב, וַיְהוֹשֻׁעַ הִיה לְבוֹשׁ בְּגָדִים צְוָאִים,
וְאוֹקְמוֹתָה. אַבְלָא בְּגָדִים צְוָאִים, וְדָאִי אִיבּוֹן לְבוֹשָׁין
דְּאַתְלְבָשָׁא בְּיַהְהָה רֹוחָא בְּהָהּוּא עַלְמָא. זְבָאָה חִילְקִיהָן דְמָאָן
דְּלְבָשָׁוִי מִתְתָּקְנִין וְשַׁלְמִין בְּהָהּוּא עַלְמָא. וְהָא אַתָּמָר,
כָּל מָאָן דְּבָעֵין לְאַעֲלָא לְגִיהָנָם, אִיבּוֹן לְבוֹשָׁין
דְמָלְבָשָׁין לְיַהְהָה, הַיְהָ אִיבּוֹן. מָה כְּתִיב הַכָּא, וַיְהוֹשֻׁעַ הִיה
לְבוֹשׁ בְּגָדִים צְוָאִים וְעוֹמֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. מָאָן מֶלֶךְ.
דָא מֶלֶךְ דְמָמְנָא עַל גִּיהָנָם, וְמָמְנָא עַל מָאָן דְּחַמְיִי
בְּאִיבּוֹן לְבוֹשָׁין. עַד דְּאַתִּיב קָלָא וְאָמָר, הַסִּירוּ הַבָּגָדִים
הַצְּוָאִים מַעַלְיוֹ.

מִהָּכָא אִית לְאִסְתַּכְלָא, דְעַוְבְּדִין בִּישִׁין דְבָר נְשָׁא, עַבְדִּין
לְיַהְהָה אִיבּוֹן לְבוֹשִׁים צְוָאִים. וַיֹּאמֶר אַלְיוֹ רָאה

העברתי מעליך עונך ותלבש אותה מחלצות.
אלבישיגיה לבושין אחרגין מתקנון, דבשו אסתפל בר
בש בזיו יקרא דמאיריה.

תא חוו, בגונא דא פנחים, שלא אסתלק מעולם, עד
דאתתקנו קמיה לבושין אחרגין, דרווחא אתהני
בשו, לעלמא (דף ר' י"ד ע"ב) דאתו. בשעתא חדא אתפסת
מאליין. ואתלבש באליין, לקיימא דכתיב הנני נתון לו
את ברית שלוום. עד דהו אזייל, שמשא הויה תקיפה,
ויתבו תהות צלא חד טנרא דמדברא. אמר רבי אלעזר,
וְדֹאי צָלָא חִדּוֹתָא דַגְּפָשָׁא הוּא.

אמר רבי חייא לרבי אלעזר, אלין יומין, מראש השנה
עד יומא בתרא דתגר, בעינא למייקם עליהו.
אמר רבי אלעזר, הא אמר וחבריא אמרו בשו.
רבי חייא, ודי כי הוא, אבל אני שמענא לבונצינה
קדישא עלאה מלאה בשו. אמר ליה, אימא ההוא מלאה.
אמר ליה עד לא קאי מנא ביה. אמר רבי אלעזר, אף על
גב חבריא אוקמו מלאה, ושפיר הוא, אבל סדורא דהני
יומי, רוז דחכמתה הוא, בין מחדדי חקלא.

תא חוו, הא אמר סדורא דיחודא כלל באחד היה הוא.
ואה אמר. פתח ואמר, (ישעה נב) חשב יי' את זרוע
קדשו, דא זרוע חדא, דביה תליא ישועה, דביה תליא

בוקמא, דביה תליא פורקנא. ולמה, למייקם לה לכנסת ישראל מעפרא, ולקבלא לה לגבייה, לאזדווגא פחדא. וכד האי אתער לקבלה, כמה דחילו שרייא בעלמא, עד דיבנה ההוא דרוועה תהות רישעה לאתחברא. כמה דאת אמר, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וגוו, וכדיין נייחא דינא, ומכפר חובין.

לבדר אתי ימינה לחבקא, כדיין חדותא שרייא בעלמא, וכל אנפין נהירין. לבדר אזדויגת בגופא, וכדיין כלא אקרי אחד, بلا פרודא, כדיין הוא שלימו דכלא, וחדותא דכלא, ואחדו ודיין, מה דלא אשתחח הבי בשאר זמני.

כגובא דהאי, סדירא דהני יומין, מראש השנה עד יומא בתרא דחג. בראש השנה, אתער דרוועה דשמאלא, לקיבלא לה למטרוניתא, וכדיין כל עלמא בדחילו بدינא, ובעי ההוא זמנה בתיבותא שלים, לאשתכחא עלמא קמי קודשא בריך הנו. לבדר אתיאת מטרוניתא, ובעין בני היכלא בתשעה לירחא, למיעבד חדותא, ולמטבל בנחרא, לדכאה גרמייה בזוווגא דמטרוניתא, ביום אחרא, הו זוגא דילא לשוואה שמאלא תהות רישעה, (נ"א רישא דמלבא) כמה דאת אמר שמאלו תחת לראשי.

וכדיין ישראַל בְּתֻבִּיתָא עַל חֹבֵיהָו, וּמְכַפֵּר אֶלָּהוּ. דְּהָא
אִימָא עַלְּהָ אֲגַהֵּרָת אֲנָפְּהָא לְמַטְרוֹנִיתָא
בְּזַוְּגָהָא, וּמַתְכִּפְרֵין כָּל בְּנֵי הַיכְלָא. כִּיוֹן דְּשָׁמָאָלָא
מִקְבְּלָה לָה בְּהָאִי יוֹמָא, דְּרִישָׁא דְּמַטְרוֹנִיתָא שְׂרִיאָא עַל
שְׁמָאָלָא.

בְּיוֹמָא קָדְמָה דְּחָג, יִתְעַר יְמִינָא לְקַבֵּלָה, בְּגַין לְחַבְקָה
וּכְדִין כָּל חַדּוֹוָא וּכָל אֲנָפְּיָין נְהִירִין, וּחַדּוֹותָא
דִּמְים צְלִילָן, לְנִסְכָּא עַל מִדְבָּחָא. וּבָעֵין בְּנֵי נְשָׁא
לְמַחְדֵּי בְּכָל זִגְיָין דְּחַדּוֹה, דְּהָא יְמִינָא גְּרִים. בְּכָל אַתָּר
דְּשָׁאָרִי יְמִינָא, חַדּוֹתָא אַצְטְּרִיךְ בְּכָלָא, כְּדִין חַדּוֹתָא
הִיא לְאַשְׁתָּעֵשָׂא.

לְבַתֵּר בְּיוֹמָא תְּמִינָהָה, חַדּוֹתָא דְּאוֹרִיִּיתָא הוּא, דְּהָא
כְּדִין זַוְּגָא דְּגַופָּא, הוּא זַוְּגָא דְּכָלָא, לְמַהְוִי
כָּלָא חַד, וְדָא הוּא שְׁלִימָו דְּכָלָא, וְדָא יוֹמָא דְּיִשְׂרָאֵל
אִיהָו וְדָא, וּעְדָבָא דִּידָהו בְּלַחֲדֵיהָו, דְּלִית בֵּיהָ חַוְּלָקָא
לְאַחֲרָא. זַפְאַין אִיבְּפָן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא
דָּאָתִי, עַלְיָהוּ פָּתִיב (דברים יד) כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לִי
אֱלֹהִיךְ וְגַוּ.

(במדבר כ"ה) פְּנַחַס בֵּן אֶלְעֹזֶר בֵּן אַהֲרֹן הַפְּהָנֵן הַשִּׁיב אֶת חִמְתִּי
מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגַוּ. רַبִּי יְהוֹדָה פָּתָח, (איוב ד) זָכָר
נָא מִ הָא נְקִי אָבֵד וְאִיפָּה יִשְׂרָאֵם נְכַחְדוּ, תִּמְןָ תְּגִיבָּן,

מן דחמי קשת בגווני (ס"א נהרין), **אצטראיך לברכה ברוך** זוכר הברית. בגין דדא איהו ברית קיימת קדישא, דשיוי קודשא בריך הוא (דף רט"ו ע"א) **בארעא דלא ייתי עלה מי טופנה**. בגין דבד סגייאו חיבין בעלמא, בעי קודשא בריך הוא לאובדא לוזן, וכדין דכיר לוזן האי אומאה דאומי לארעא, דכתיב תרי זמני לא לא. (בראשית ח) לא אוסף לקילל, ולא אוסף עוד להבות, דא איהו אומאה. **כמה דכתיב**, (ישעה נד) **אשר נשבעתי מעבור מי נח**. (קשרו

עם הרעיון מהימנא)

רעדיה מהימנא
אמר לייה רעדיה מהימנא,
שפיר קאמרט, אבל
בגין דאליהו דאליהו פנחים,
קני על ברית, איריך לחרטא
מלין סגיאין ביה, דהאי
פרשתא בתיא באורייתא
על שמייה, דעליה אמר
(מלכים א יט) קנא קנאתי, תרי
קנאות, חד בשדי דלעילא,
ותניינא בשדי דלחתא,
ובגין דא עbid תריין
שבועות (נ"א בתריין לא לא) (ס"א
בתריין זמני) בתרווייה, ותריין
זמנין לא לא.

רבבי יוסי אמר, קשת אתה
לאגנא על עלמא.
למלך, דכל זמביין דבריה
חוב לקבליה, אתה מלך
לאלקאה לייה, אתגליה
עליה מטרוגיתא בלבוש
יקר דמלך, מלך חמי לה
סליק רוגזא דבריה, ותדי
בה, **דכתיב**, (בראשית ט)
וראיתיה לזכור ברית עולם.
ועל דא, לא אתחזוי קשת
בעלמא, אלא בלבוש יקר

אבל רבי יהודה אמר, מאן דחמי קשחת בגונוני נהירין, צריד לברכה ברוך זובר הברית. ובגנותה דלאו איהו נהיר בגונוני בדקה יאות, ולא עוד אלא דלומני נהיר עיר, ומניין לא נהיר כלל, ומניין אהוחוי בשלימן, ומניין לאו. דקשת קא רמי גונוני, לובון דכהנים לוים וישראלים, בראש אינון שפирין, דנהיר קשחת בגונוני דאינון תלת.

קום אתה רבי יוסף הנגיד, ואימא, דהא מלין שפирין קאמרת בחבורה קדרמא, דקשת לא אתייא אלא לאננא על עצמא. למלכא, דכל ומנא דבריה חב, ומלא כה, למטרונית, סליק ריג� דבריה, דכתיב, בראשית ט וראיתיה לזבור ברית עולם. ועל דא לא אתייזי קשחת, אלא לאננא על עצמא. ולא

דמלגו. ובשעתא דאית צדיק בעלמא, איהו ברית, למיקם ברית, ואגין על עצמא. לא הו צדיק, דהא קשחת, לאתחזאה דהא עלמא איהו קיימה לאובדא, אלא בגין קשחת דא.

רבי אלעזר אמר, לעולם לא אתלבש קשחת דא, אלא בלבושא דאתה קדרמאי. יroke וסומק וחיוור. יroke, דא לבושא דאברהם, אצטבע לבושא (ס"ג גוון) דא, כד נפק מפייה ישמעאל. סומקא, דא גוון יצחק. הדתיה סומקא ואצטבע, כד נפיק מפייה עשו. ואתמשך ההוא סומקא לתהא, עד פכבא דמאדים, דאתאחד ביה

את גְּלִיאָה, אֲלֹא בְּלֹבֶשׂ יִקְרֵךְ
דְּמָלְכּוֹ, וּבְשֻׁעַתָּא דְּאִיתָּא
צְדִיקָּא בְּאֶרְעָא, אִיהוּ בְּרִיתָ
לְמִיקָּם בְּרִיתָ.

וּכְיַבְגְּלוֹתָא, קְדָשָׁא בְּרִיךָ
הָוָא אַתְּרַחְקָ מְמַטְּרוֹנִיתָא,
וְאֵיךְ מְטַרוֹנִיתָא אַתְּלַבְשָׁתָ
לְבוֹשָ׀י מְלֻכָּתָא בְּגְלוֹתָא
(ס"א ל"ג לא) לֹא. אֲבָל
בְּגְלוֹתָא, לְבוֹשָׂה דְּקָדְרוֹתָ
וְאִיהוּ אָמְרָתָ (שיר השירים א') אֵל
תְּרָאֹנוּ שָׁנָאִי שְׁחַרְתָּהָ
אֲלֹא וְדָאי הָהָוָא קָשָׁתָ
דְּאַתְּגִּלְיאָ בְּגְלוֹתָא, לֹאוּ
אִיהוּ אֲלֹא מְמַטְּרוֹןָ,
דְּאַתְּקָרְבִּי שְׁדָיִי וְאִיהוּ בְּרָאִיתָ
(כד) עֲבָדוּ זְקוּן בֵּיתָו, דְּשָׁלִיטָ
בְּכָל דִּילִיה (בְּגְלוֹתָא), וּבְנוֹיָ
אַתְּקָרְבִּיאוּ עֲבָדִים דְּקְדָשָׁא
בְּרִיךָ הוּא. וּבְנִי מְמַטְּרוֹנִיתָא
בְּנִים, וּבְנִין דָא, אִם בְּנִים
אִם בְּעָבָרִים.

וּבְזִמְנָא דְּאַתְּחַרְבָּ בִּי
מְקָדְשָׁא, אַוְקָמוֹהָ
דְּעָבָדִים חָפוּ רָאשָׁם,

עָשָׂו. חָווֹרָא, דָא אִיהוּ
לְבָוֶשָׂא טָבָא דִּיעַקְבָּ, דָהָא
לֹא אֲשַׁתְּבָוּ אַנְפּוֹהִי לְעַלְמִין.
רַבִּי אָבָא אָמַר יְאֹות הָוָא,
אֲבָל הָכִי אָמַר בְּוֹצִינָא
קְדִישָׁא, חָוָר, דָא אָבָרָהָם.
דְּאַתְּלַבְנָ בְּחָוָרָא דְּגָוָרָא.
סְוִמְקָא, דָא יְצָחָק וְדָאי.
יְרָוק, דָא הָוָא יְעַקְבָּ,
דְּקִיְימָא בֵּין תְּרִין גּוֹגִין,
וְכַתְּבִיב בֵּיה בְּיְעַקְבָּ, (ישעה כט)
לֹא עַתָּה יְבֹשָׂ יְעַקְבָּ וְלֹא
עַתָּה פְּנִיו יְחוּרוֹ דָהָא כָּל
עֲרֵסִיה שְׁלִים הָוָה. וְהָכִי הָוָא
לֹא עַתָּה יְבֹשָׂ יְעַקְבָּ,
לֹא תְּחֹזָה בְּגּוֹן סְוִמְקָ,
פְּיְצָחָק דְּגַפְקָ מְגִיה עָשָׂו.
וְלֹא עַתָּה פְּנִיו יְחוּרוֹ,
פְּאָבָרָהָם לֹא תְּחֹזָה בְּגּוֹן
חָוָר, דְּגַפְקָ מְגִיה יְשָׁמְעָאל.
אֲלֹא נִטְלָ גּוֹגִין, לֹא תְּחֹזָה

ונתרלְדוּ אֲנָשִׁי מַעֲשֶׂה.
וְדֹאי אֲנָשִׁי מַעֲשָׂה
אַתְקְרִיאָו, עַל שֵׁם
מַטְרוֹגִיתָא, דָאַתְמָר עַלְהָ
(משלוי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עַשְׂוָה.
חִיל וְאֵת עַלְיתָה עַל בָּלָנָה.
אָבָל אֵית לֵיה צְדִיקָה,
הַזָּכוֹר וְעוֹבְדוֹי לְאַנְהָרָא,
בְּהַזּוֹן מַטְרוֹגִיתָא, וְלִמְפְּשָׁט
מִנָּה לְבָוָשִׁי קְדוּרוֹתָא
דְּפָשְׁטִין וְלִקְשְׁטָא לְהָ
בְּלִבּוֹשִׁין דְּגֻנוֹנִין נְהִירִין
הַרְזִין דְּאוֹרִיִּתָּא, מָה בְּתִיבָּ
בֵּיהָ, וְרַאַתְּיהָ לְזֹבּוֹר בְּרִית
עוֹלָם. וְרַאַתְּיהָ, בְּרִזּוֹן
נְהִירִין דְּאוֹרִיִּתָּא, דָאֹר רְזִין
אַתְקְרִי, הַרְאָה הוּא דְבִתִּיבָּ
(משלוי ו) בֵּי נֶר מְצֻוָּה תֹּרֶה
אוֹר. וּבְאַלְיָן רְזִין אַתְמָר
וְרַאַתְּיהָ.

וּבְהַזּוֹן וּמְנָא סְלִיק מְגִיה
רְגֻנוֹא דְבִרִיהָ,
(אסתר ז) וְחַמְתָה הַמֶּלֶךְ שְׁכָבָה,
וַיִּמְאָה לְהָ מַלְכָא בְּצַלְוֹתָא
דְעַמִּידָה קְמִיהָ, (אסתר ח) מָה

בָּהָו, עַל אַבְהָן דִּילִילָה, (דף רט"ז
ע"ב) וּבְאַלְיָן לְבּוֹשִׁין מַתְלַבְשָׁת
קְשָׁתָה, בְּשַׁעַתָּא דְאַתְחָזִי קְמִי
מַלְכָא.

תָא חֹזֵי, רְזָא דְבִרִית
קְדִישָׁא, הַיָּא אַת
יוֹד, דְמַתְעַטְרָא בְּרַשְׁימָו
עַלְהָה, וְהָא (ס"א וְד"א) אַיְהוּ
דְאַתְרִשִּׁים בְּבִרִית תְּדִיר
לְעַלְמִין, וּבְגִין דְקִגְיִ פְּנַחַס
עַל בְּרִית, אַתְרִשִּׁים בְּשִׁמְיָה
הַכָּא אַת דָא, פְּנַחַס יוֹד
זְעִירָא, אַיְהוּ יוֹד דְאַיְהוּ
בְּרִית וְדֹאי, דְגַפְיִיךְ מְגֹו יוֹד
עַלְהָה קְדִישָׁא. וּעַל דָא,
אַיְהוּ קָאִים בְּקִיּוֹמָא שְׁלִים
קְמִי מַלְכָא קְדִישָׁא, דָלָא
אַתְאַבִּיד מְגֹו עַלְמָא. וְהַכְּבִי
הַוָּא נְקִי מַהְהָוָא חֹבָא
דְפָעָור, וְלֹא אַתְאַבִּיד תְּדִיר
מְגֹו קְדִישָׁא דְעַלְמָא. (ס"א וְלֹא

שָׁאַלְתָּךְ וַיֹּנְתַּן לְךָ וּמָה
בְּקִשְׁתֶּךָ בְּהַהְוָא זְמָנָא,
שָׁאַלְתָּא עַל פּוֹרְקָנָא דִילָה,
וּבְנָהָא עַמִּיהָ, הַדָּא הוּא
מִן הַהְוָא עַלְמָא בְּגִינִיתָה.
דְּכַתִּיב, (אסתר ז) תַּגְתַּן לֵי

נְפָשֵׁי בְשָׁאַלְתִּי וּעַמִּי בְבִקְשָׁתִי. אֲבָל קַשְׁתָּא דְּאַתְּחַזְּיא בְּעַלְמָא
בְּגִלוֹתָא, דְּעַבְדָּא אֵיהּוּ, זְמָנִין הַנְּפִיק בְּשָׁלִימָו, כְּדֵבֶר בְּנוּי מַבְשִׁירִין
עוֹבְדוּי, וְלֹזְמָנִין לֹא אַשְׁתַּבְחַ בְּשָׁלִימָו, כְּדֵבֶר בְּנוּי לֹא מַבְשִׁירִין
עוֹבְדוּי (כאן חסר).

וְאֵי לֹא בְנִין אֹות יוֹד דְּשָׁהָיִי דְּקָנִי עַלְהָ פְנִיחָם דְּאַגִּינָן לֵיהּ
מִשְׁבְּטָא דְשָׁמָעוֹן הָוּ קְטַלֵּין לֵיהּ וְאוּבְדִין לֵיהּ מַעַלְמָא. וּבְנִין
דָא (איוב ד) זְבוֹר נָא מֵהָוָא נָקִי אָבֵד דָא פְנִיחָם וְאַיִפָּה יִשְׁרִים
נְבָחָרוּ, אֲלִין דְמַבְשִׁירִין עוֹבְדִיהָוּ קְפִי מַלְכָא, וּמַקְבִּין עַל שְׁמִיהָ,
וּמַקְדִּישִׁין לֵיהּ בְּרַבִּים. הַכִּי מַקְדִּשִּׁין לֵיהּ לְעִילָא, בֵּין מְמָנָן
דְשָׁאָר עַמִּין, וְאַשְׁתַּמְדָעִין לֵיהּ בֶּל מְמָנָא בְּבָנָ�וִיהָ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל
אַשְׁתַּמְדָעִין לְעִילָא בֶּלָא בְּשָׁם יְהוָה, דְּאֵיהּוּ חַיִי בֶּל בְּבָנָ�וִין.

וּבֶל שִׁם וּבְנוּי סְהִיד עַלְיהָ, אַל סְהִיד עַלְיהָ, דָאִית לֵיהּ יִכּוֹלֶת
עַל בֶּל אַל, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (איוב ח) אַנְיָ אַדְרוֹשׁ אַל אַל.
אַל, מַאֲרִי דַאֲל. אֱלֹהִים סְהִיד עַלְיהָ, דְאֵיהּוּ אֱלֹהִי הָאֱלֹהִים.
אַדְנָי סְהִיד עַלְיהָ, דְאֵיהּוּ אֲדוֹנִי הָאֲדוֹנִים. אֹוֹפָה הַכִּי בֶּל שִׁם. דָכְל
(סְפִירָה וּמְלָאָךְ) מְלָאָךְ אִית לְבֶל חַד שִׁם יְהִיעָ, לְאַשְׁתַּמְדָעָא לְבֶל בָּת
בְּהַהְוָא שִׁם דְמַלְכָא דִילָה. אֲבָל יִשְׂרָאֵל, אַשְׁתַּמְדָעָן לֵיהּ
בְּיְהוָה.

וּרְזָא דְמַלְהָ, בָּר נְשָׁחַד יִכְלֵל לְמַהְיוֹ לֵיהּ בְּמָה סּוֹסּוֹן, אֹוֹפָה הַכִּי
בֶּל יִשְׂרָאֵל אַיְנוֹן בְּנוּי דְאָדָם, וּבֶל בְּרָא צְרִיךְ לְמַהְיוֹ לֵיהּ

לְאָבוֹי בְּסָום וּבְחִמּוֹר לְמַשּׁוֹי, וּלְמַהֲוֵי בְּפִיפּ תְּחֻותּוֹי, וְהָאֵי אִידּוֹ רֹא (תְּהִלִּים לו) אָדָם וּבְהִמְהָה תּוֹשִׁיעַ יִי. דָאִיהוּ בֶּרֶא דָאָדָם, וּעֲבִידָה גְּרָמִיה בְּבִהְמָה תְּחֻותּוֹי.

וּבְגַּין דָא אִיהוּ פְּקוּדָא דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוּרִיָּתָא, לְמַהֲוֵי אָחֵ מִיּוּבָם לְאַתְּתִּיה דָאָת, לְמַעֲבֵד בֶּרֶא לְאָחָוי, בְּגַּנְיָן דָלָא יְתָאָבֵיד מִהְהֹוּא עַלְמָא. וְהָאֵי אִיהוּ בְּגַּנְזָן רֹא דְכָלָאִים בְּצִיצִית. דָאָמְרוּ, מַה שְׁאָסְרָתִי לְךָ בָּאָן, הַתְּרָתִי לְךָ בָּאָן. אָסְרָתִי לְךָ בְּלָאִים דַעַלְמָא, הַתְּרָתִי לְךָ בְּלָאִים דְצִיצִית. אָסְרָתִי לְךָ אִשְׁתָּאָת, הַתְּרָתִי לְךָ יְבָמָה. בְּגַּנְזָן מְרַכְּבִּים תְּפֻוחִים אוֹ דְקָלִים מִן בְּמִינְיוֹ. וְאָסְרָה לְאַרְבָּבָא מִין בְּשָׂאַיְנוֹ מִינְיוֹ. וְאָתָּה מֵרַב בְּיַה (דברים כ ב' י"ט ע"א ע"ש) בְּגַּנְיָן דָלָא לְתָאָבֵיד (להאָבֵיד) נְפָשָׁת הַמְּתָה. (דברים כה) וְלֹא יְמַחַּה שְׁמוֹ מִישראל.

וְהָאֵי אִיהוּ רֹא דְגַלְגָּיל. גַּלְגָּל לִיתְ לִיהְ תְּנוּעָה בְּלֹא אִמְתָּה הַמִּים, אָוֹפּ הַכִּי, אִמְתָּה הַמִּים רֹא דָאָת וּ, בְּיַה אַתְּעָבֵיד גַּלְגָּל גַּלְגָּל. וְרֹא דְמַלְתָּה, מַה גַּלְגָּל אֵין לוֹ תְּנוּעָה בְּלֹא אִמְתָּה הַמִּים, אָוֹפּ הַכִּי, גַּלְגָּל אִיהוּ יִי, וְלִיתְ לִיהְ תְּנוּעָה בְּלֹא אִמְתָּה הַמִּים דָאִיהוּ וּ. יְבָמָה הַיִּה. לְהָאֵי אִיהוּ בְּגַּנְיָה בְּזַ"נְיָה. בְּאוֹת יִי בֶּרֶא עַלְמָא דָאָתִי, עַוְלָם אַרְזָה, דָאִיהוּ וּ.

בְּגַּנְיָן דָא, מָאן הַלִּיתְ לִיהְ בְּנָן, לְאוֹ אִיהוּ מַבְנִי עַלְמָא דָאָתִי, דִּימָא לְקַבְּלִיהְ, וּמְגִנָּה נְפִיקָה, מְבִינִיְהָוּ (תיקונים ע"ב ע"א) וּ, וּמְגִנָּה מַתְּפִלְגִּין בְּמַה גַּחְלִי, הָאַיּוֹן מְסַבְּבִין עַלְמָא, עַד דְחַזּוֹרְ לִימָא דְנַפְקָה מַתְּפִזְן, וּבְגַּנְיָן דָא אָמַר קָרָא, (קהלת א) בְּלַגְּחָלִים הַוְלָבִים אֶל הַיִם וְהַיִם אֵינָנוּ מְלָא אֶל מָקוֹם שְׁהַגְּחָלִים וְגוֹי. עַד דָאָהָדרָוּ בְּגַּנְוָנָא דְנַפְקָה.

אֹף הַבָּי, (קהלת יב) וְהַרְוחַת תְּשׁוֹב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְנָה. בְּגַוְונָא דִּיהְיַב לָה (ד"ג רט"ז ע"א) שְׁלִימָתָא. אִם תְּשׁוֹב בְּתִוְבָּתָא, דָאִידָה בֵּיןָה בְּזַן יְהָה, עַלְאָה. אָתָה הַסְּלִיקַת בְּאַת יְלִיחְמָשֵׁין, עַשֶּׂר וּמִנֵּין חַמְשָׁה. הָא אִידָה יְמָם, יְהָה. בְּזַן, נַחַל דְּנַפְקָמָן יְמָא, וְאַתְּפָלִינָג לְכַפָּה נַחַלִין, בְּגַוְונָא דָאִילְנָא דָאַתְּפָשְׁט לְכַפָּה עַנְפֵי.

וְאֵי לֹא חָזֶר נְשֻׁמְתָא שְׁלִימָתָא, בְּגַוְונָא דָאַשְׁתָּלָמָת. אַתְּמָר בָּה, שֶׁם הַמְשֻׁבִּים לְלִכְתָּה, אִידָה וּכְלָל נְשֻׁמְתִין אַחֲרָנִין. אֹפֶן הַכִּי לֹאָו אִידָה שְׁלִים בְּבָנָן, אִי לִית לִיהְ בָּת, דָאִידָה עַלְמָא דִין, לְמַהְיוֹ שְׁלִים בְּהָאִי עַלְמָא דָאַתְּבָרִי בָּה, הַדָּא הוּא דְכַתְּבִיב, (בראשית ב)

אַלְהַת תְּוִלְדוֹת הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַכְּרָאָם. (אלא)

יְהָנוֹ, (איוב לג) הַן כָּל אַלְהַ יְפָעֵל אֵל פְּעָמִים שֶׁלָשׁ עַם גָּבָר. וּרְשִׁיעִיא דָאַתְּמָר בְּהַזּוֹן, (קהלת ח) וּבָבָן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוֹ, גַּרְמוֹ אַלְהַ אַלְהִיךְ יִשְׂרָאֵל, דָאַתְּמָר עַלְיָהוֹ, (עמוס ב) עַל שֶׁלֶשֶׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל. בְּתַר דְּקָלְקָלוֹ גַּרְמִיָּהוֹ תְּלִתָּה וּמִנֵּין, וְלֹא זְבִּי בְּיַהְוֹ, דָאַתְּמָר בְּיַהְ (קהלת יא) מִקּוֹם שִׁיפּוֹל הַעַז שֵׁם יְהָג. עַל אַרְבָּעָה לֹא אָשִׁיכָנוּ, דְהִיָּנוּ הָה. וְאַתְּדָנוּ בְּגִיהָנוּם, בְּמִשְׁחָיתָה אָפֶן וְחִימָה.

וּלְבוֹשִׁין דְתִלְתָּ אַתְּ�וֹן אַלְיָן, אַשְׁתָּמוֹדָעִין בְּקַשְׁתָ, דָאַינְנוּ חִיוּר סְוִמָּק וּרְזָוק. מִאֵן דִּיִּתְיַי בְּזַמְנָא חָדָא, אִידָה חִיוּר. בְּתַנְיִינָא, סְוִמָּק. בְּתַלְיִתָּה, רְזָוק. וּבְגִינָן דְבִיעָקָב אַחֲבָלִילָו אַתְּ�וֹן, וְאַשְׁתָּרֵש אִילְנָא וְאַתְּגַטָּע וְאַתְּרָבָא, וְאַתְּעַבֵּיד אִיבָא טַבָּא, (ישעיה כט) לֹא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקָב וְלֹא עַתָּה פְּנֵיו יְחֹורָג, לְמַהְיוֹ מְרַבְּבָתִיה בְּיִצְרָר הָרָע, דָאִידָה נְחַשׁ, וּכְלָל מִינִי חַיה בִּישָׁא. וּבְגִינָן דָא, (חוֹשֵׁעַ יב) וְיִשְׁרָאֵל מְלָאֵךְ וְיוֹכֵל. וּבְגִינָן דְאַתְּקָרִי אָדָם אִילְנָא, אִידָה רְזָא דָא, לְאִילְנָא דְאַתְּגַטָּע בְּאַתְּרָה דְלָא עַבְּיד אִיבָא. מָה